

Протокол

№

гр. София, 15.11.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20
състав**, в публично заседание на 15.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **6022** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 15,00 часа:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – А. С. А. – редовно призован, се явява лично и се представлява от адв. Б. А., с пълномощно на л. 66 от делото.

ОТВЕТНИКЪТ – ДИРЕКТОР НА СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – редовно призован, се представлява от юриск. А. А., която представя пълномощно.

СГП – редовно призована, не изпраща представител за участие в производството по делото.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д. Д. С. – редовно призована, не се явява.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като взе предвид, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА жалбата, с приложени писмени доказателства.

ДОКЛАДВА определение на съда от 10.7.2023 г., с което е посочен предметът на делото, конституирани са страните, разпределена е доказателствената тежест, дадени са съответните указания във връзка с нея.

ДОКЛАДВА административната преписка, изпратена от ответника.

ДОКЛАДВА писмо на ГД „Национална полиция“ към МВР от 28.7.2023 г., с приложени писмени доказателства относно зачисляване на 4 броя служебни автомобили „К. С.“.

ДОКЛАДВА молба на жалбоподателя от 7.8.2023 г., с представени писмени доказателства по опис и направени доказателствени искания в 5 точки.

ДОКЛАДВА определение на съда от 30.8.2023 г., с което са уважени исканията по т. 1, 2 и 4 от молбата.

ДОКЛАДВА молба на жалбоподателя от 7.8.2023 г. с искане за допускане по делото на съдебно-техническа компютърна експертиза (СТКЕ), с формулирани към нея въпроси, както и определение на съда от 28.9.2023 г., с което експертизата е допусната, и с определение от 3.10.2023 г., с което за вещо лице е назначена Д. Д. С..

ДОКЛАДВА молба на ответника от 18.9.2023 г. чрез юриск. Д., с приложен съгласно определение на съда системен журнал от АИС „Пътна полиция“ от РОСД – 5 листа.

ДОКЛАДВА становище на ответника от 3.10.2023 г. по отношение на доказателствените искания с молбата от 7.8.2023 г. на жалбоподателя, с приложени писмени доказателства – разпечатка от деловодната система на СДВР – ЦАИСДО от връзка „Служебна информация; извлечение от ЦАИСДО, от което е видно, че писмото до началника на О. – С. е заведено в деловодната система на 22.5.2023 г., като привръзка с този документ са посочени двете заповеди за образуване на дисциплинарно производство срещу А. А. и Е. С.; заповед на директора на СДВР в оригинал за налагане на дисциплинарното наказание на А..

ДОКЛАДВА молба на жалбоподателя от 5.10.2023 г. с изразено възражение по т. 2 от молбата му от 07.08.2023 г., във връзка със заявеното от ответника в становище от 03.10.2023 г. за представяне писмото от О., с което са изпратени сведенията за Б. Н. до директора на СДВР, и становище по т. 4, с направени доказателствени искания по реда на чл. 192 ГПК, вр. чл. 144 АПК.

ДОКЛАДВА молба на жалбоподателя от 9.11.2023 г., с приложени писмени доказателства по опис, заявено становище по доказателствата, представени от ответника, и заявените твърдения от процесуалния му представител в становище от 03.10.2023 г.

СЪДЪТ КОНСТАТИРА, че не е постъпило заключение по делото на съдебно-техническата компютърна експертиза.

АДВ. А.: Поддържам жалбата. Да се приемат представените доказателства – както от нас, така и от ответника. Свързахме се с вещото лице, която изрази готовност през декември да е готова със заключението си. Моля да задължите ответника да представи вътрешните правила. Не поддържаме исканията по чл. 192 от ГПК.

Ю.. А.: Оспорвам жалбата. Да се приемат представените доказателства. По множеството молби на жалбоподателя представям становище с препис, като във връзка с последната молба, получена при нас на 13.11.2023 г., заявявам: във връзка с направените доказателствени искания от жалбоподателя никъде не се иска от негова страна да бъде изяснено по какъв начин е снето сведението от Б. Н., а единствено се иска писмото от О., с което е предоставено сведението. Няколкократно в депозираните становища от нас е посочено, че сведението от Н. е получено на ръка от служител на СДВР, а не чрез съпроводително писмо, поради което не можем да се съгласим с изложеното в последната молба на жалбоподателя, че от СДВР не е съдействано за установяване на истината. Представям заверено копие – справка от електронната система за документооборота на СДВР, като моля да обърнете внимание, че заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е регистрирана на 22.5.2023 г., а

е насочен на 2.6.2023 г., в самата система, което се прави с цел да се връчи самата заповед. Моля да констатирате съответствие на оригинала на заповедта с преписа, който е представен, защото трябва да бъде върнат по досието на служителя.

По доказателствата

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и **ПРИЛАГА** като доказателства по делото документите към жалбата, към административната преписка, допълнително представените от страните писмени доказателства с молби, докладвани днес, както и представените писмени доказателства от ГД „Национална полиция“ към МВР.

ПРИЕМА и **ПРИЛАГА** по делото писмените доказателства, представени по опис от жалбоподателя с молба от 9.11.2023 г.

ПРИЛАГА за сведение решение № 6416/27.10.2023 г. по адм. д. № 3393/2023 г. по описа на АССГ.

ПРИЛАГА становището на ответника, представено в днешното съдебно заседание.

ПРИЛАГА и ксерокопие от справка за документооборота от 8.8.2023 г., съдържаща се на 3 листа.

СЪДЪТ ИЗВЪРШИ констатация на представената оспорена заповед № 513з-4610/22.5.2023 г. на директора на СДВР в оригинал с изпратеното копие в административната преписка по делото, находящо се на л. 70 – 85 включително по делото, и установи идентичност между двата акта.

СЪДЪТ КОНСТАТИРА, че същата е съгласувана с началника на 02 сектор към отдел „Човешки ресурси“ към СДВР на 18.5.2023 г., с началник на отдел „Човешки ресурси“ към СДВР на 18.5.2023 г. и с гл. юрисконсулт сектор АПО в отдел ОКИАД в отдел СДВР на 19.5.2023 г.

След направената констатация оригиналът на заповедта се върна на процесуалния представител на ответника.

Предвид, че искането на жалбоподателя чрез адв. А. по чл. 192 ГПК във връзка чл.144 АПК да бъде задължено трето неучастващо по делото лице О. да представи по делото писмени документи не се поддържа в писмената молба от 9.11.2023 г., което е потвърдено днес от процесуалния представител на жалбоподателя, не е дължимо произнасяне по това доказателствено искане.

В залата се въведоха допуснатите свидетели.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на допуснатите свидетели.

СНЕМА самоличността на свидетелите по представена лична карта, както следва:

Е. В. С., на 42 години, неосъждана. Имам дело с ответника, колега съм на жалбоподателя.

Б. Н. Г., на 44 години, неосъждан, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕЖДАВА свидетелите за наказателната отговорност, която носят съгласно чл. 290, ал. 1 от НК за лъжесвидетелстване.

Свидетелите обещаха да говорят истината.

От залата се изведе свидетелят Г..

На въпроси на адв. А. свидетелката С. разказа:

Работим заедно с колегата А. в екип. На 28.9.2022 г. сме били нощна смяна за времето от 19,00 до 7,00 часа на 29.9.2022 г. Преминавали сме по ул. „3020“, тъй като работехме на територията на Девето районно управление. Около 22,00 часа, насочвайки се към[жк], ул. „А. „М.“, ни спря водач на лек автомобил, като махаше с ръка, и ни подаде сигнал за бял автомобил, тип „баничарка“, който се е движел по надлез „Н.“, карал е рисково и го е засякъл. След това е завил по ул. „3020“. Засякъл е и друг водач, като за малко да се случи ПТП. И тъй като в този период на време се вдигаше голям шум заради казуса „С.“, веднага се насочихме към тази улица, като направихме обратен завой и завихме надясно по ул. „3020“ от [улица]. Не установихме такъв автомобил и продължихме по маршрута. Движехме се с не повече от 30 – 40 км/ч., тъй като самата улица наподобява черен път, а и имаше необичайно голям за мястото трафик по това време. Не смятам, че по посочената улица е възможно да се шофира със 100 км/ч. По улицата дупките са като кратери, като черен път е. Категорично не сме ставали свидетели на ПТП. А. не е споменавал също за ПТП. По време на дежурството не сме преследвали жълт автомобил „Х. Е.“, нито друг подобен, както и не сме имали ПТП със служебния ни автомобил. Нямам спомен да съм виждала такъв автомобил за настъпило ПТП на тази улица в „Л. 7“. Около 22,10 часа на [улица]извършихме проверка на водач, на когото връчвахме електронен фиш в служебния автомобил, и чух по радиостанцията, че има катастрофирал автомобил в[жк]. Тогава разбрах за катастрофата. По принцип продължителността на проверката на даден водач и автомобил е може би 4 – 5 минути: докато спрем автомобила, докато му поискаме документи и обясним повода за спиране на водача, търсят се документи и т.н. Четири-пет минути минават, докато въведе данните в таблета и ги изведе като справка. Не сме изпращани на мястото на катастрофата. Бяха изпратени от дежурната от другия сектор. Сутринта, прибирайки се от нощна смяна, чух, че колегите коментираха, че автомобилът е прескочил ограда и се връзал в сградата на пункт за годишен технически преглед.

Камера 2 заснема вътре в купето на служебния автомобил, не гледа напред, гледа вътре в купето. Записите се съхраняват в багажника на служебния автомобил, в специална метална кутия с 5 или 6 пломби. Всяка сутрин, преди и след дежурство, от дежурния офицер се проверява целостта на пломбата. Ние нямаме достъп до нея. Има светодиоди на камерите, които светят в червено през нощта. Когато този диод свети, за мен това е знак, че камерата работи. Ако не свети, това трябва да се докладва. В случая работеше. А и дежурен в дежурната следи дали камерата работи и ако не работи, автомобилът се прибира за смяната му с работещ. В случая нямаше такъв сигнал.

Указван ми е натиск да дам обяснения срещу колегата, който е жалбоподател по делото. Бях извикана, не мога да кажа на коя дата точно. Занесох възраженията си в СДВР и член от дисциплинарната комисията ми заяви, че зам.-директор на СДВР ме вика в кабинета си. Попитах защо ме вика. Казаха ми, че не знаят каква е причината. Отидохме аз, председателят на дисциплинарната комисия и член от същата. Това бяха Р. А. и Д. Т. и във фоайето на кабината на директора и зам.-директора (те ползват един кабинет) излезе зам.-директорът Г. А., който отговаря за „Охранителна

полиция“, и ми обясни как трябва да напиша срещу колегата си, че той е видял въпросната катастрофа с жълтия автомобил и не е казал. Каза, че те се опитват да ми помогнат по този начин, като ми дават възможност да се спася от уволнение. Попитах каква е причината за това, тъй като не е нормално да пиша нещо, което не отговаря на истината. Отговори ми, че сержантите сме едно „стадо“, но аз не съм „на образованието му“, за да ми обяснява. Казах му, че е прав, защото уча за доктор, а той няма такава степен. Може би и аз прекалих с отговора, но коментарът му беше обиден. Казах, че от 23 години съм полицай и никога не съм писала такива лъжи. Каза ми „благородно“, че ще ми „даде шанс“. Унизително беше и такъв разговор е абсурден. Разбира се отказах, щом съм тук пред вас. Това е накратко за натиска, като нямам желание да споделям и другите казани неща, които не са предмет на делото.

На 1 юни ни се обади – на мен и на колегата – прекият ни началник, за да ни каже, че заповедта ни е готова и да отидем да я разпишем. Съответно още на следващия ден отидохме да я разпишем. Тъй като през цялото време съм споделяла с колегата А., той пушна възражения, че съм подложена на натиск, но отговориха, че това е „художествена измислица“. А имаше свидетели на този разговор, минаваха хора, които не бяха дори запитани. Пуснахме възражения след справката.

На въпроси на юристик. А. свидетелката отговори: Не съм потърсила с цел да се спасявам друг зам.-директор. Още в началото след тази катастрофа, нас с колегата А. никой не ни търсеше, а ни търсят два дни по-късно да даваме обяснения. Колеги започнаха да ми казват, че мен ще ме уволнят за някаква катастрофа. Носеха се слухове в службата. Започнаха да ми звънят и да ме разпитват. Един приятел ми каза, че е близък с един от другите зам.-директори, този който отговаря за „Криминална полиция“ – Б. Б., и да отидем при него. Отидох при него да попитам защо се носят слухове, че ще бъда уволнена. Аз съм от 23 години служител, старателна съм и много коректно изпълнявам служебните си задължения. Той отговори, че няма представа, но ще провери. Отговорът му беше: „Не мога да помогна“. Повече не съм ходила. Резултат от тази среща нямаше. Нито познавам този човек, който е близък на мой приятел, не на мен. Тази среща беше в началото на октомври. Слуховете се носеха в пространството още преди да има образувано дисциплинарно производство.

Поради изчерпване на въпросите СЪДЪТ ОСВОБОДИ свидетелката.

В залата се въведе свидетелят Б. Г..

Разпит на свидетеля Г.: В момента работя в дирекция „Национална система 112“, от няколко месеца. До м. април 2023 г. работех в „Пътна полиция“, като последната година бях дежурен офицер в дежурната част на „Пътна полиция“ в С.. Осъществяваме проверка, като същевременно проверките се вписват в тетрадка. Проверките са всеки ден, като са регламентирани – 3 през деня и 4 през нощта. Проверките на джипиеса са, като влизаме в системата, и ако този автомобил, който сме избрали за проверка, е в района, който му е отреден да охранява, значи всичко е наред и се отразява, че автомобилът е проверен. На случаен принцип правим проверките. Не осъществяваме връзка с екипа. Само в крайни случаи, когато, ако автомобилът е извън маршрута, който той охранява, се случва да има „бъгване“ на системата и се вижда, че автомобилът е в П. например, което е невъзможно, тогава правя контакт с екипа дали е там, и съответно уведомявам по-нагоре в йерархията, че има проблем. Ако при рестартиране на системата повредата не се отстранява, същият

автомобил трябва да се върне, за да се изкара друг работещ автомобил. Но ако няма такъв, същият автомобил остава, защото приоритет е охраната на терена. Такива бървания не се случват често, но се случват. Възможно е автомобил, който не се е проверявал, възможно е да има повреден джипис. Но това се контролира всеки път, когато автомобил излиза за работа. Възможно е обаче 5 – 10 минути след излизането на автомобила и направената му проверка системата да „се бърне“ и това да не се констатира от дежурния, тъй като той е зает с много други неща в това време. Ако се избере един-единствен автомобил, е възможно в реално време да се наблюдава какво се случва в този автомобил. Но много често системата там не е като трябва. В автомобила има 3 камери. Може едната да дава тъмно. След малко да се появи образ. Особено в лошо време ми се е случвало много често да не виждам какво се случва. Или картината да „замръзне“, да предава с насечен образ и по-късно да започне да предава нормално. Категорично служителите нямат достъп до камерите, а само колеги, които са към дежурната част, т.нар. точачи. Тъй като в автомобила капацитетът на паметта е малък, след всяко дежурство те източват информацията от автомобилите на отделни носители и в „Пътна полиция“ си имат място, където съхраняват информацията, не знам колко време. До тези файлове имат достъп само колеги от СДВР, отдел „Видеонаблюдение“. Проблемите с видеоканалите са доста често. Много често, ако има например ПТП, на което съм изпратил екип, като дежурен офицер искам да видя какво се случва в момента. Казвам на екипа да спре на точно място, където да мога да видя, за да преценя работата си след това и да докладвам на по-горна инстанция какво става в реално време, тъй като колегите, когато слязат от автомобила, докато успеят да ми докладват, минава време. И много често, когато спрат автомобилите, нямам визуален контакт, тъй като камерите „забиват“. Дежурният офицер на смяна е един. Има двама радисти, плюс „точач“, който помага на радистите, които приемат съобщенията. Дежурният офицер отговаря за всичко. Дежурството е 24 часа през 72 часа почивка.

На въпроси на юриск. А. свидетелят отговори:

Доколкото аз знам, не мисля, че има начин да бъдат изтрети записите, тъй като служителите, които управляват автомобилите, нямат достъп до тази система. Не ми е ясно дали служители могат да манипулират камерите. Единствено „точачът“ накрая на дежурството, със специална дискета с кодове за системата, знам, че само „точачът“ извършва тази дейности и има достъп до информацията. Не съм техническо лице и не мога да кажа какво може да се изписва на дисплея. Аз само наблюдавам.

Поради изчерпване на въпросите СЪДЪТ ОСВОБОДИ свидетеля и той напусна залата.

Ю.. А.: Моля ни да допуснете един свидетел зам.-директор Г. А., при режим на довеждане, който да бъде разпитан за разказаното от свидетелката С.. Доколкото знам, вече не работи на тази длъжност.

АДВ. А.: Възразявам по допускането на свидетеля. Показанията му не са относими към изясняване на делото от фактическа страна.

СЪДЪТ намира ,че следва да бъде предоставена възможност на ответника в писмена молба с препис за жалбоподателя да посочи и обоснове фактите и обстоятелствата, които ще установява поискания свидетел и

ОПРЕДЕЛИ:

УКАЗВА и ДАВА възможност на ответника в 7-дневен срок от днес, с писмена молба, с препис за жалбоподателя да мотивира доказателственото си искане, по което съдът ще се произнесе в закрито заседание.

УДЪЛЖАВА срока на вещото лице за представяне на заключение по възложената му експертиза.

УКАЗВА на ответника в срок до следващото съдебно заседание да представи Вътрешни правила за организация на документооборота в МВР.

За събиране на доказателства

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 31.1.2024 г. от 15,30 часа, за която дата и час страните да се считат за уведомени, няма да получават съобщения.

Съдебното заседание приключи в 16,11 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: